

og til dette brukes en pinne av bein. Det er denne teknikk som skiller seg ut fra fletteteknikken. I bindingen kan så stingene plasseres så der fremkommer mønster, som f. eks. trekkanter, firkanter, timeglass, siksakbånd m. m., alt innen den mulighet teknikken gir.

Et tågarbeide skal ikke ha noen overflatebehandling. Det får sin vakre farge og patina etterhvert, og blir penere jo eldre det blir. Et solid utført tågarbeide har stor varighet, det kan brukes i flere generasjoner.

I de seneste år er interessen for tågarbeide kommet i vinden. Både gamle og nye tågarbeider er ting mange er ute etter. Interessen for å lære å lage ting selv er også stor. Der drives nå med kurser på flere steder i landet. Det ville ha sin kulturelle betydning om det ble en renessanse for dette fine husflidsarbeide, eller kunsthåndverk om vi vil.

Sett siden sist →

Øverst til venstre et av Arne Falkangers merkelige «fotodyr». Til høyre Torleif Bakken med sin todelt ryggsakk, som fordeler vekten på en meget gunstig måte. Under: En fot som hilste myggen i Nedalen i sommer. Nederst til venstre: Dårlig visittkort etter fjellturen. Og til høyre: O. Lykstads bilde av da T.T.-vimpelen ble plantet på Innerdalstårnet.

